

TÌNH HÌNH VIỆT NAM ĐÃ CHÍN MÙI CHO MỘT CUỘC CÁCH MẠNG LONG TRỜI LỬ ĐẤT.

Chu Tất Tiến.

Năm 2016 là năm đánh dấu nhiều sự kiện lịch sử quan trọng. Điển hình nhất là việc tâm lý phần nộ của dân chúng bùng lên mà Đảng cầm quyền không kèm chế nôi. Những cuộc xuống đường cả ngàn người tại các vùng ven biển miền Trung diễn ra từng bừng như ngày hội mà lực lượng đàn áp nhân dân đành đứng im nhìn theo. Các cuộc biểu tình của thành phần Trẻ đã biến đổi thành các cuộc xuống đường “đánh mau, đánh mạnh, và rút” đang được phổ biến khắp nơi. Các “blog” vạch rõ bộ mặt “hèn với giặc, ác với dân, ngu với quốc tế” đang tràn lan trên các mạng Internet. Nhiều sự việc khuất tất, tham nhũng đang được dân chúng, đặc biệt là từ các cán bộ, đảng viên phản tình đưa ra trước ánh sáng khiến cho cả thế giới thấy cái gọi là Nhà Nước Xã Hội Chủ Nghĩa này chỉ là một lũ sâu bọ chuyên hút máu mủ dân lành, một cái đảng ăn cướp vừa ngu, vừa hèn, vừa ác, vừa độc. Cũng từ chốn sâu thẳm của cung đình, các đảng viên phản tình đã cho thấy Bộ Sậu của đảng cướp ngày này đang lúng túng, lo lắng, không biết phải xử sự ra sao trước hệ thống hành chính quan liêu, những lạm này hoàn toàn không có chuyên môn, chỉ biết phương pháp “gà què ăn quần cối xay”, nên gây hại cho dân nghèo, dân lương thiện không biết bao nhiêu mà kể:

a) Hệ thống Y Tế tồi tệ, gồm các chuyên viên, y sĩ, y tá không có chuyên môn, gây tử vong cho không biết bao nhiêu bệnh nhân, không biết xử lý những vụ bệnh dịch, những hậu quả của hóa chất độc hại, đến từ các nhà máy đến ven biển, đến không khí ô nhiễm. Bà Bộ Trưởng Y Tế là một cô mục “dốt đặc cán mai”, phát ngôn ngớ ngẩn như “vợ thằng Đậu”, hoàn toàn không có một chút ý thức trách nhiệm về vai trò của mình. Câu nói để đời của Bộ Trưởng Y Tế: “dốt thì mắc bệnh, ráng chịu!” và khi nhiều người đề nghị từ chức vì quá dốt, đã nói: “Tôi không từ chức, vì tôi nhận nhiệm vụ giao phó của cấp trên thì phải thi hành!

b) Hệ thống Thông tin, Truyền Thông được điều khiển bởi một tên vô lại, chỉ biết bợ đỡ, xu nịnh cấp trên và hèn hạ với Kẻ thù đang đánh phá quốc gia. Trước vụ việc Tàu Khựa đánh phá hệ thống Internet của Nhà nước, mà lại tuyên bố “xin đừng ai nghĩ đến việc làm hacker, trả thù Tàu Cộng!” Bộ Thông Tin được đặt ra chỉ để đi bới móc, vạch lá tìm sâu, tìm những tác giả, những bài viết trung thực để mang ra chặt đầu, làm vừa lòng Đảng, đồng thời vận dụng tối đa sự hiểu biết mảnh mung của mình mà tìm cách đẽ bẹp phương tiện tìm hiểu thông tin của dân chúng.

c) Hệ thống Giao Thông, vận tải chỉ là một nhóm ăn hại, đái nát, bày ra đủ chuyện làm đường, làm cầu chỉ để ăn chặn, ăn bớt tiền công quỹ, mặc cho những sản phẩm của mình làm ra gây hại cho dân chúng. Đường xá, cầu cống hàng ngàn tỷ vừa trình làng đã bể, vỡ, tan nát làm mỗi họa cho những người đi đường, nếu không sụp lổ mà chết tức tưởi thì cũng vất vả lạng tránh các ổ gà, các nền cầu, đường nham nhở. Cầu sụp thì bị đổ lổ là “do dân đi nhanh quá!” Đường mới làm bị vỡ thì do “thiên nhiên”.

d) Hệ thống chính quyền địa phương là một nhóm Lý Trưởng, Trương Tuần thời Thực Dân Pháp, chuyên bày đặt ra đủ chuyện vòi tiền dân. Xây dựng tượng đài cả nghìn tỷ đồng Việt Nam để chơi. Lập ra hết công trình này công trình họ “hoành tránh” chỉ để ăn nhậu trên tiền “xâu”, tiền “đút tay”. Có tên chủ tịch tỉnh ngu hơn một thằng con nít lớp 3, tổ

chức xây dựng công trình Ngũ Hành Sơn hàng chục triệu đô, vì "hồi xưa, Tôn Ngộ Không đã bị đày ở dưới núi này!" Các chương trình cứu đói, giảm nghèo của quốc tế đều chui vào túi cán bộ Phường Xã đến 90%, còn lại 10% mới chia cho dân nghèo. Thường thì dân nghèo được một ổ bánh mì, trong khi cán bộ thì được những căn nhà "hoàng tráng", vườn rau bát ngát, nhà làm bằng gỗ quý mệnh mệnh. Tiền bồi thường vụ cá chết đến tay người dân là 200 ngàn, tương đương 10 đô la, thì lại bị phường nhõng nhẽo đòi để lại 50 ngàn làm gạch lát hội trường, nên thực tế dân biển mà cả tương lai gia đình chết đói được vừa đúng 7 đô la, đủ mua mấy thùng mì gói ăn dần, chờ chết.

e) Bộ Xã Hội là một dúm người "vô công, rồi nghề" chẳng biết làm cái việc gì, giúp dân về mặt xã hội. Cướp đất cướp nhà của dân miệt vườn rồi bảo họ chuyển nghề qua đi làm việc kỹ thuật tại thành phố! Chẳng khác chi bảo "lũ dân này đi ăn mày ở thành phố còn sướng hơn là làm cây cấy, trồng trọt hoa màu." Với các ngư dân đã trăm năm bám biển để sống, chỉ biết có kéo lưới, đánh chài, sau khi Biển Chết, Cá Chết, thì bảo dân chúng "chuyển nghề", thay vì đánh cá thì nên đi học sửa điện, sửa Tivi, chạy xe ôm.. làm cái gì đó ở các thành phố khác! Nếu không kiếm được việc làm thích hợp thì con gái nên đi làm điểm, hút tóc ôm, bánh mì ôm, ngủ võng ôm, tắm ôm, cà phê ôm... Con trai nên đi ăn cướp. Bộ Xã Hội sẽ giúp đỡ phương tiện cho đi ở tù vì tội trộm cướp, giết người, cướp của, đĩ điểm tung hoành.

g) Bộ Công An là "đầy tớ của nhân dân" thực chất là một lũ lưu manh, khốn nạn, ác tâm, không có tính người mà đầy tính "quỷ", giang tay đánh dân, bóp cổ dân, đập mặt dân, treo cổ dân trong đồn.. không thương tiếc. Có giết người thì cũng được Xếp lớn nâng đỡ, chả tội vạ gì. Công An được phép mặc thường phục để dấu bằng tên, sợ dân cắt cổ trả thù, tha hồ móc súng ra mà bắn loạn, kể cả việc con gái lái xe không đội mũ bảo hiểm, cũng cứ bắn. Làm bộ ra tòa rồi ngưng việc một thời gian, sau đó lại được thăng thưởng lên chức lớn hơn. Tội chó gì mà không bắn, không giết? Còn với sinh hoạt thường nhật của dân, như sinh đẻ, cưới hỏi và chết bệnh, thì đó là cơ hội nhào đô, ăn có. Thăng nào chết mà không biết hối lộ thì để cho thói sinh lên cho biết mặt! Chết rồi cũng còn ngu, không biết "thông cảm" với Công An suốt ngày vất vả, chạy đi móc túi dân, mệt phờ người. Bài thơ "Đất Nước Mình Ngộ Quá" của cô giáo Trần Thị Lam: "Những dự án và tượng đài nghìn tỷ. Sinh mạng con người chỉ nhỏ như cái móng tay."

h) Quân Đội Cộng Sản, một thời từng hô khẩu hiệu "Anh Hùng Quân Đội Nhân Dân, Kẻ thù nào cũng đánh thắng" giờ đây cum cúp như chó nằm gầm trợn. Bị Tàu Khựa bắn rớt hai cái máy bay mà im re, chẳng dám phát lên tiếng nào. Không những không dám lên tiếng báo động, mà còn tìm cách dập thông tin! Với kẻ thù đã từng "dậy cho mình một bài học" với hơn 40,000 sinh mạng nhân dân và bộ đội chết bờ, chết bụi, chết lòi ruột, bị đóng cọc vào cửa mình, bị chặt đầu bêu lên cây.. mà giờ đây lại hân hoan đi tham dự lễ khánh thành dấu mốc biên giới mới nằm sâu trong nội địa nước ta! Biết Tàu Khựa đâm chìm tàu cá mình, giết ngư phủ mình, mà cắn răng, nín thở, sợ thở ra một hơi tức giận thì bị kẻ thù nhào vào chặt đầu. Các Tướng Lãnh, huy chương nặng trĩu cả ngực, giờ đây, lén dấu bớt trong kho, sợ Tàu Khựa lên tiếng hỏi: "cái này nhặt được trong trận nào vậy? Có phải trong trận 1979 không?" thì nguy to. Có khi bị mất chức, mất quyền, mất đồn điền cà phê, mất nhà gỗ đẹp... chỉ vì trước đây dám chống Cổ Vãn Vĩ Đại Trung Quốc khi các Ngài sang dậy dỗ đàn em... Quân Đội Nhân Dân bây giờ đích thị là "Quân Đội Nhẫn Răng" rồi. Hèn hạ và khiếm nhục đến thế là cùng (trừ vài ông Tướng về hưu, hết quyền, hết lính). Quân đội này bây giờ mà bảo ra trận thì run bần bật, chắc vãi cả ra quần.

i) Văn hóa Việt Nam từng lừng lẫy năm châu, giờ chẳng khác gì Campuchia hay Lào, thậm chí còn có thể trở về thời hoang sơ trước thời Ngô Quyền, Lý Bí, Lý Bôn... Về mặt đời sống thì không thua gì mấy ổ điếm quốc tế. Trường học là nơi du đãng đánh lộn, một số chùa chiền là chốn cho các sư công an múa lửa, nhảy tình, hôn hít trai tơ, sư nữ thì múa súng rầm rập như đi diễu binh, sư cô chửi thề, nói tục như ranh. Sư giả đi đây đường phố, uống rượu, ăn thịt chó, sờ mông các cô, xin tiền về cho bồ nhí... Có sư còn thuyết pháp mắng chửi Lý Thường Kiệt là vô lễ với Thiên Triều. Nạn du đãng chém nhau như giặc xảy ra khắp mọi nơi. Cái gì cũng chém. Nhìn không đúng chỗ cũng chém. Từ chối nhậu cũng bị chém. Chịu nhậu cũng bị chém. Có khi cả băng đảng kéo nhau vài chục người đi "xin tí huyết" kẻ thù. Sinh viên Nam thì lo tổ chức ăn cướp, Nữ sinh viên thì tìm việc ở chỗ quán ba, hoặc đăng báo nhận "làm vợ thuê" để kiếm tiền học phí. Môn học Lịch Sử quan trọng vô cùng bây giờ bị bỏ, để người dân hết biết tính anh hùng của mình trong mấy ngàn năm chống Tàu phò, Tàu khựa.

k) Trên hết, các đầu lĩnh đảng cướp Xã Hội chủ nghĩa này thì chúng tỏ hoàn toàn là một lũ lưu manh, bán nước không cần văn tự. Từ ngày Đảng cầm quyền đến nay, địa lý nước ta dần dần co cụm. Trước năm 1975, thì gần 340,000 cây số vuông đất liền và gần 2 triệu cây số biển khơi dọc theo bờ biển hình chữ S. Bây giờ thì chỉ còn khoảng $\frac{3}{4}$ diện tích đất liền và chừng vài chục ngàn cây số biển! Về trí thức, thì không có học thức chút nào, dù bằng cấp treo đầy tường, lộng khung vàng vì toàn là bằng xin, bằng giả, bằng dỏm mua được ngoài chợ, hoặc cao cấp hơn thì mua ở chợ nước ngoài. Các đầu lĩnh này hoàn toàn nhu nhược với kẻ đang cướp nước mình.

Thủ Tướng "Ma Dê in Việt Nam", Tổng Bí Thư Đảng ngậm hột thị, Chủ Tịch Quốc Hội phát ngôn bừa bãi, Chủ Tịch Nước nguyên Bộ trưởng Công An chẳng biết gì ngoài việc ngồi chơi, xơi nước trà Tàu. Các Bộ trưởng Bộ Nội Vụ và đại đa số các Trưởng khác... ngoài việc đi mua nhà tại Mỹ, cho con cháu đi học ở Mỹ, làm đầu cầu đầu tiên, phòng khi loạn thì đã có một "account" đây nhóc tiền đô ở nước ngoài để hạ cánh an toàn. Những thành viên Bộ Chính Trị, Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng, năm 2016 thi nhau cho con cháu "di tản" tiên bạc ra nước ngoài, hoặc ở Thụy Sĩ, Pháp... nhiều nhất là ở Mỹ dưới kế hoạch "đầu tư 500,000 đô" để được thẻ xanh cất túi. Hiện nay, tháng 8 này, ở Mỹ, đã có nhiều "đại gia" trẻ mang từ vài chục triệu đến cả trăm triệu sang Mỹ đầu tư, chuẩn bị rút khỏi Việt Nam, cũng như các công ty nhà nước đang bán dần cho Thái Lan, Tàu Khựa, Singapore, Nhật Bản.. để chạy làng, ôm hết tiền công quỹ ra nước ngoài, tiếp tục vinh thân phì da cho đến đời cháu chắt...

Đại khái, đây là thời kỳ ô nhục nhất của Lịch Sử Việt Nam. và đây cũng là thời điểm mà toàn dân vùng dậy, đòi lại Tự do, Dân Chủ, Nhân Quyền cho chính mình. Nếu không vùng lên bây giờ, thì như lời một tác giả trẻ, "hãy mua cho mình một quan tài để sẵn!" vì tương lai được chết trong nhục nhã sắp đến rồi.

Chu Tất Tiến.